

Publicerad 2015-05-06 12:33 av Lena Söderkvist

Böna på 1700-talet blir putt på kisarna

De svagas uppror

Nej! Vi önskar inte
er styrka
er närvaro
eller era måttlöst uttrycksfulla
ansikten
Inte er väntan på att
den var vars armhålor ni
håller skall falla
er i famnen
att bevisa sin klenhet
för era ögon

Vad hände om ni
råkade tita bort
när hon föll – lyckades
hamna med huvudet
på era känsliga, sammetsbeklädda
tår
och ni hörde henne fnissa
i sin smärta
åt er smärta

Skulle ni vara så
överlägset starka då
skulle ni kväva varsitt
opassande
fniss ni också, eller

skulle vi få
höra er gråta, kanske?

Krigsherrar
i sidenharnesk
ni med era blankpolerade
leksaksvärjor, endast dugande för
dueller
vilka inte ens är tillåtna:

Vem vågar
anförtro sitt
bräckliga yttre
i era pudrade händers vård
vem orkar lyssna till
er falska oro
när det som
verkligen
oroar er är
er egen fortsatta trygghet.

3/1 1994

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Söderkvist med Poeter.se id #49238 innehar upphovsrätten